

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/180/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010353
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2013:1612010353.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a prísediacich Marty Bordákovej a Márie Poluchovej, v trestnej veci obžalovaného L. C. a spol. pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. septembra 2013 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona sa vo vzťahu k obžalovanému L. C.. zrušuje výrok o vine o pokračovacom prečine krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v bodoch 7) a 14) trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/38/2009 zo dňa 14. 07. 2009 v bodoch 7) a 14), výrok o treste, o náhrade škody a nadväzujúce výroky, ktoré vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Obžalovaní

- 1) L. C. rod. F., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom C., Q. XXXX/X, invalidný dôchodca,
- 2) L. C.ar. XX. XX. XXXX v M. S., trvale bytom C., prechodne bez prihlásenia Q. XXXX/X, C., nezamestnaná,

sa uznávajú za vinných, že

obžalovaný L. C.

1) 10. 08. 2007 asi o 11.00 hod. v obci D. nad R., okres B., spolu s odsúdenou L. C. prišli ku B. B., bytom D. nad R. číslo XXX s tým, že sú z obecného úradu a chcú skontrolovať veľkosť stavby, na základe čoho ich pustil dnu, pričom odsúdená L. C. uviedla, že dostali príplatok k dôchodku vo výške 1 500,- Sk, táto vytiahla 5 000,- Sk bankovku, položila ju na stôl, aby jej vydali 2 000, Sk, pričom manželka vošla do špajze, kde mala schované peniaze, obvinený L. C. využil ich nepozornosť a zo špajze odcudzil 30.000,- Sk, a z miesta činu ušli, čím takto B. B. spôsobili škodu vo výške 995,82 € (30. 000,- Sk),

obžalovaní L. C. a L. C.

2) dňa 13. 09. 2007 v čase okolo 11.00 h v L. na F. ulici číslo XXXX/XX po tom, ako poškodeného V. B. odviezli domov v doposiaľ nestotožnenom motorovom vozidle, v ktorom okrem obvinených sedela i ďalšia doposiaľ nestotožnená žena, pod zámienkou vrátenia preplatku za elektrinu vošli s poškodeným do jeho bytu, zatiaľ čo doposiaľ nestotožnená žena čakala v motorovom vozidle, kde následne bez použitia násillia odcudzili z tretej police odhora v skrini v izbe finančnú hotovosť vo výške 1.560,11 €, čím poškodenému V. B. spôsobili krádežou škodu vo výške 1.560,11 €,

obžalovaný L. C.

3) 20. 12. 2007 asi o 15.30 hod. spolu s neznámym páchatelom prišli do rodinného domu R. G., ul. D. XXX/X, B., s tým, že prišli odčítať elektromer a vodomer, následne mu oznámili, že má preplatok 1 000,- Sk a žiadali vrátiť 4 000,- Sk ako výdavok z 5 000,- Sk bankovky, na základe čoho tento išiel do vedľajšej miestnosti, kde vybral 4 tisícikorunové bankovky, ktoré odovzdal neznámemu mužovi, obálku s peniazmi nechal na stoličke, čo títo využili, tieto odcudzili, čím takto R. G. spôsobili škodu vo výške 1.626,50 € (49 000,- Sk)

t e d a

obžalovaný L. C. v bodoch 1), 2) 3)

obžalovaná L. C. v bode 2)

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobili tak malú škodu, a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania - ľst'ou,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný L. C.

pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona.

Obžalovaná L. C.

zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný L. C.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 3, 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona k spoločnému súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa L. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. X, C. a obžalovanému L. C. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť B. B., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom D. nad R., XXX škodu vo výške 995,82 €.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému L. C. ukladá povinnosť nahradiť R. G., nar. XX. XX. XXXX v L., bytom D. X, B., škodu vo výške 1.626,50 €.

obžalovaná L. C.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň sa zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/177/2009 zo dňa 09. 09. 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným L. C. a L. C. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným V. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom U.A. XXX, a I. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. M. XX, D., spoločne škodu vo výške 1.560,11 €.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaní L. C. a L. C. učinili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že sú nevinní, preto súd vykonal dokazovanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných L. a L. C., podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal výpovede svedkov V. B. st. a I. W., podľa § 277 ods. 5 Trestného poriadku súd oboznámil zápisnice o výsluchu svedkov MUDr. M. B. a MUDr. I. A., ktoré boli vykonané dožiadanými súdmi, ďalej výsluchom svedkov I. F., V. B. ml. a V. L., podľa § 269 Trestného poriadku vykonal listinné dôkazy a zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný L. C. na svoju obhajobu uviedol, že v L. nikdy nebol. Dňa 13. 09. 2007 sprevádzal svojho vnuka P. C., ktorý mal žalúdočné problémy, k lekárke do B.. Z miesta bydliska cestovali autom, ktoré mu na tento účel zapožičal jeho brat. Obžalovanú L. C. pozná len z videnia. Obžalovaný je 15 rokov invalidným dôchodcom, nebol zamestnaný ani v roku 2007.

Obžalovaná L. C. využila svoje právo a odmietla vypovedať, preto súd podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jej výpoveď z prípravného konania. Vtedy uviedla, že dňa 13. 09. 2007 bola v C. na vyšetrení u MUDr. I. A.. Obžalovaného L. C. pozná z videnia, nikdy s ním mimo C. nebola.

Vzhľadom na skutočnosť, že poškodený V. B. dňa 11. 07. 2011 zomrel, súd podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal jeho svedecké výpovede z prípravného konania, resp. tie z nich, ktoré boli vykonané kontradiktórnym spôsobom, a ktorých sa obhajca obžalovaných aj osobne zúčastnil (č.l. 204 - 207, č.l. 173).

Vtedy svedok uviedol, že skutok spáchali olašskí Rómovia. Jeden šoféroval auto, tento bol neskôr aj v jeho byte aj so ženou vo veku okolo 45 - 50 rokov. Tretia osoba ostala v aute, bola to staršia žena, túto si svedok všimol len krátko, keď nastupoval do toho auta. Páchatelia mu v byte odcudzili 47.000,- Sk. Tiež sa vyjadril k priebehu rekognície.

Svedkyňa I. W. zomrela dňa 17. 02. 2012, preto súd podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal jej výpoveď z prípravného konania (č.l. 174 - 177), ktorej sa zúčastnil obhajca. Vtedy sa svedkyňa vyjadrila len k priebehu rekognície s tým, že osobné doklady obžalovaných vrátane občianskych preukazov nikdy nevidela. Vyšetrovateľ ju 2 krát predvolal a 2 krát jej ukazoval fotografie.

V svedeckej výpovedi vykonanej pred dožiadaným súdom MUDr. M. B. uviedla, že obžalovaný L. C. opakovane navštevoval jej ambulanciu s vnukom P. C., ktorý je jej pacientom. Svedkyňa eviduje vyšetrenie pacienta P. C. dňa 13. 09. 2007, nespomína si však, či v tento deň prekročila stanovené ordinačné hodiny. Určite sa vyskytli prípady v roku 2007, kedy svedkyňa ordinovala aj po skončení oficiálnych ordinačných hodín. Ordinačné hodiny má roky nezmenené - od 7.00 hod. do 15.30 až 16.00 hod. Pre odstup času svedkyňa nevie uviesť, kto sprevádzal pacienta na vyšetrení dňa 13. 09. 2007, ani v ktorej časti dňa sa vyšetrenie uskutočnilo. Spravidla ho sprevádzali starí rodičia, zriedkavo jeho matka a jeden zo starých rodičov. Svedkyňa nevylúčila, že mohla vystaviť potvrdenie o doprovode na meno osoby, ktorú síce poznala, avšak pri vyšetrení ju nevidela napr. preto, že čakala na chodbe a v ambulancii bola druhá sprevádzajúca známa osoba. Návštevu pacienta poisťovni vykázala bežným spôsobom, pre odstup času nemá evidenčné pomôcky a nemá ich ani poisťovňa, ktorá archivuje takéto

podklady po dobu 2 roky. Ďalej svedkyňa potvrdila, že potvrdenie o lekárskom ošetrení zo dňa 13. 09. 2007 vystavila osobne, jedná sa o jej písmo, najpravdepodobnejšie v tento deň, pre odstup času nevie iste. V ojedinelých prípadoch vystavila obdobné potvrdenie a dodatočne. Od osôb, ktorým vystavovala takéto potvrdenia, nikdy nežiadala občiansky preukaz. Obsahom predmetného potvrdenia je doklad pre zamestnávateľa.

Svedok MUDr. I. A. pri výsluchu pred dožiadaným súdom uviedol, že obžalovaná L. C. bola v roku 2007 pacientkou jeho gynekologickej ambulancie. Dňa 13. 09. 2007 sa dostavila pre laboratórne výsledky, nevie však špecifikovať čas jej návštevy, ale muselo to byť v rámci ordinačných hodín od 7.00 hod. do 15.00 hod., alebo aj neskôr, nakoľko svedok podľa potreby ordinuje aj dlhšie. Nakoľko obžalovaná bola v tento deň len pre výsledky krvných testov (sedimentácia), výkon úkon nebol vykázaný poisťovni, a svedok nemá o návšteve pacientky žiaden doklad. Po nahliadnutí do výmenného poukazu zo dňa 13. 09. 2007 svedok potvrdil, že ho vystavil, a to v tento deň. Obsahom potvrdenia je vykonanie gynekologického vyšetrenia. Následne svedok uviedol, že vo svojej dokumentácii vykonal dňa 13. 09. 2007 záznam o vydaní výsledku laboratórneho vyšetrenia pacientke. V tento deň nevystavil pacientke žiaden recept. Výmenné poukazy sú opečiatkované dopredu z časových dôvodov. Tento konkrétne mu priniesla sestrička na podpis, on obžalovanú osobne ani nevidel.

Súd vypočul dcéru poškodeného I. F., ktorá bola svojím otcom o skutku informovaná. Pôvodne sa od otcovej susedy - pani L. dozvedela, čo sa mu stalo, a následne ho konfrontovala. Otec sa jej priznal, že uňho boli dve ženy a jeden muž, ženy ho zabávali v kuchyni a chceli mu predať nejaké vankúše, a muž zatiaľ zo spálne odcudzil 43 000,- Sk. Najprv mu v meste niečo ponúkli s tým, že starého pána odvezú, a tak sa dostali k nemu domov.

Syn poškodeného V. B. ml. mal informácie o skutku od I. F. a pani L., s otcom o tom nehovoril. Svedok ďalej opísal spôsob života poškodeného a potvrdil, že bol v čase a priestore orientovaný, zrak mal primeraný veku.

Svedkyňa V. L., suseda poškodeného, uviedla, že jej poškodený povedal, že ho zobrali do auta, aby mu vrátili peniaze, a že ho odvezú domov. Doma mali odľákať jeho pozornosť, v ruke mať bankovku - 5.000 korunu, ktorú mu mali vrátiť za elektriku, a zo skrine mu mali zobrať peniaze - 40.000,- Sk. Bol z toho nešťastný. Svedkyňa nikoho nevidela, vôbec nič o tom nevie. Poškodeného poznala roky rokúce, mal zdravotné problémy, chodil veľmi ťažko. Videl dobre. Tváre rozpoznával dobre, okuliare nenosil.

Zo zápisníc o rekognícii podľa fotografií (č.l. 29 - 38) zo dňa 14. 09. 2007 vyplýva, že poškodený V. B. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností opoznal podľa fotografie obvinených L. C. i L. C. a označil ich za páchatel'ov predmetného skutku.

Zo zápisníc o rekognícii podľa fotografií (č.l. 39 - 48) zo dňa 14. 09. 2007 a 29. 02. 2008 vyplýva, že svedkyňa I. W. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností opoznala podľa fotografie obvinenú L. C. ako ženu, ktorá dňa 13. 09. 2007 vošla s poškodeným V. B. do domu, i L. C., ktorého označila ako vodiča doposiaľ nestotožneného motorového vozidla, ktorý dňa 13. 09. 2007 doviezol domov poškodeného V. B. a následne vošiel do domu za poškodeným a obžalovanou L. C..

V súvislosti s týmito rekogníciami sa žiada uviesť, že tak Okresný súd Malacky v uznesení sp.zn. 2T/134/2008 zo dňa 16. 03. 2009 ako aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 3To/59/2009 zo dňa 02. 06. 2009 považovali za jeden z dôvodov pre odmietnutie obžaloby skutočnosť, že poškodený B. opoznal vizuálne úplne inú osobu ako svedkyňa W. pri opoznávaní obžalovaného L. C., a v zmysle názorov prezentovaných v uvedených súdnych rozhodnutiach ostáva otvorená otázka, či ide o totožnú osobu. Následne bol k priebehu rekognícií vypočutý por. A. U., ktorý úkon viedol. Vysvetlil, že svedkyňa W., ktorá vykonávala opoznanie neskôr, bola predložená aktuálnejšia fotografia obžalovaného ako poškodenému B., ktorý opoznával páchatel'ov deň po skutku. S touto otázkou sa súd pri hodnotení rekognícií jednotlivito a v súvislostiach s ostatnými vykonanými dôkazmi vysporiadal tak, že nezistil žiadnu nezákonnosť pri vykonávaní rekognícií podľa fotografií, nie sú absolútne žiadne pochybnosti, že na fotografii č. 1 na č.l. 32 a 6 na č.l. 33 a na fotografii č. 2 na č.l. 47 a 3 na č.l. 48 je jedna a tá istá osoba, a to obžalovaný L. C.. Fotografie používané pri rekogníciách pochádzajú z príslušných databáz vedených policajným zborom, kedy osoby na fotografiách sú identifikované osobnými údajmi nezameniteľným spôsobom, preto samotný fakt, že objekt na fotografii predložený svedkyňa W. zdanlivo

a subjektívne vykazujú iné markanty ako objekt predložený poškodenému B. nevyvoláva bez ďalších indícií pochybnosti o identite tejto osoby. Z hľadiska dôkazného významu skutočnosť, že tak poškodený B. ako aj svedkyňa W. opoznali obžalovaného C., a to každý na inej fotografii, hodnotí tento súd tak, že obžalovaný L. C. bol identifikovaný ako páchatel úplne jednoznačne.

Zo zápisnice o rekognícii podľa fotografií (č.l. 49 - 53) zo dňa 06. 03. 2008 je zrejmé, že svedkyňa I. W. neopoznala na predložených fotografiách ženu, ktorá dňa 13. 09. 2007 čakala v aute na obžalovaných.

Následne boli vykonané rekognície in natura (naživo), so zápisnicami o nich sa súd oboznámil, nakoľko sa nachádzajú v spise, avšak na ich obsah neprihliadal predovšetkým z dôvodu straty ich dôkazného významu. Rekognícia je vzhľadom na svoju podstatu neopakovateľným úkonom (napr. R 54/1990). Spočíva v porovnaní opoznávaného objektu s objektom, ktorý opoznávajúca osoba vníma svojimi zmyslami v súvislosti s trestným činom. Aby pamäťová stopa opoznávajúcej osoby nebola ovplyvnená inými vnemami opoznávaného objektu, nesmie byť osoba, ktorá má byť spoznávaná, ukázaná ešte pred rekogníciou stotožňujúcej osobe. V tomto prípade rekognícii in natura predchádzala rekognícia podľa fotografií, kde tak poškodený ako aj svedkyňa W. obžalovaných opoznali, teda ich podobu vnímali v súvislosti so skutkom, porovnali ju s ich výzorom na fotografiách, a identifikovali ich medzi viacerými podobnými osobami ako to vyžaduje ustanovenie § 126 ods. 1 Trestného poriadku, preto je nevýznamné, že obžalovaných opoznali aj následne. Marginálnym dôvodom pre nulitosť rekognícii in natura je následná manipulácia vyšetrovateľky so zápisnicami, ktorá vyplýva z kópií týchto zápisníc predložených obhajcom (č.l. 295 - 302).

Vyjadrenia poisťovni vyplýva, že poisťovňa Union, ktorej poisťencom bola obžalovaná L. C., neeviduje žiadnu platbu za poskytnutie zdravotnej starostlivosti dňa 13. 09. 2007, a žiadnu fakturáciu poskytnutia zdravotnej starostlivosti zo strany zdravotníckych zariadení. Poisťovňa eviduje platby MUDr. I. A. za poskytnutie zdravotnej starostlivosti obžalovanej L. C., avšak v iných termínoch. Poisťovňa potvrdila poskytnutie zdravotnej starostlivosti P. C. dňa 13. 09. 2007 MUDr. M. B..

Súd poukazuje na ďalšie listinné dôkazy, a to potvrdenia vydané MUDr. B. a MUDr. A., lekársky nález z vyšetrenia P. C. dňa 13. 09. 2007, zápisnicu o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, osvedčenie o dedičstve, úmrtné listy, spis a trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/38/2009 zo dňa 14. 07. 2009, trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/177/2009 zo dňa 09. 09. 2009, obsah pripojených spisov, správy o povesti obžalovaných a odpisy registra trestov.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že svedeckými výpoveďami V. L. a I. F., ako aj zápisnicami o rekognícii podľa fotografií, kedy opoznávajúcimi osobami boli poškodený V. B. a svedkyňa I. W., bolo preukázané, že traja olašskí Rómovia pod falošnou zámienkou odviezli poškodeného domov, dvaja z nich - muž a žena - vošli s ním do jeho bytu a zo skrine v izbe mu odcudzili hotovosť vo výške 47.000,- Sk. Nakoľko rekognícia je v zmysle § 126 ods. 1 Trestného poriadku ako aj právnej teórie špecifickou formou výsluchu, pri zachovaní jeho základných znakov vrátane príslušných zákonných poučení je možné a potrebné vyjadrenia opoznávajúcich osôb viažucich sa ku skutku považovať za dôkaz. Vyjadrenia poškodeného o priebehu skutkového deja priamo potvrdzujú svedkovia, ktorým poškodený opísal skutok v bezprostrednej časovej nadväznosti. Na základe týchto dôkazov súd prijal záver, že skutok sa stal.

Kardinálnou otázkou dokazovania bolo preukázanie, či skutok spáchali obžalovaní L. C. a L. C.. Na jednej strane obžalovaní spáchanie skutku popierajú s tým, že v čase skutku boli u lekárov na východnom Slovensku, na strane druhej obžalovaných usvedčili poškodený V. B. a svedkyňa I. W., ktorí ich ako páchatelov krádeže opoznali. V ich prospech svedčia potvrdenia vystavené lekármi, z ktorých vyplýva, že dňa 13. 09. 2007 u lekárov skutočne boli. Súd sa zameral na preverenie obhajoby obžalovaných s tým, či vydanie príslušných potvrdení spoľahlivo preukazuje, že obžalovaní boli okolo 11.00 hod. dňa 13. 09. 2007 na opačnom konci Slovenskej republiky, a teda či je vylúčené, aby v uvedenom čase boli v L.. Z výsluchu svedkyne MUDr. M. B. vyplýva, že vnuka obžalovaného v tento deň skutočne vyšetrila, čo potvrdzuje lekársky nález i poisťovňa, ale svedkyňa s istotou neuviedla, či v tento deň obžalovaného v ambulancii aj videla, naopak, pripustila možnosť vystavenia potvrdenia na meno obžalovaného aj vtedy, ak by ho osobne nevidela, ak by pacienta sprevádzala iná známa osoba, napr. jeho manželka. Rovnako z výpovede svedka MUDr. I. A. vyplýva, že aj keď potvrdenie vystavil, mohol tak urobiť bez toho, aby obžalovanú L. C. videl. Je všeobecne známe, že z C., resp.

z B. do L. sa motorovým vozidlom možno dostať za cca 6 hodín a menej, preto nemožno vylúčiť, že aj keby obžalovaní u lekárov v daný deň skutočne boli, mohli v čase okolo 11.00 hod. byť v L., keď lekári sa k času návštevy vyjadriť nevedeli, a nevylúčili možnosť ordinovania aj po skončení oficiálnych ordinačných hodín. Z výpovedí lekárov je viditeľná ich nedôslednosť v administratívnych záležitostiach, najmä ochota písomne potvrdzovať skutočnosti, ktoré sami nemajú preukázané. Okrem uvedeného stojí za zmienku fakt, že obaja obžalovaní boli nezamestnaní, a neexistoval žiaden racionálny dôvod pre vyžiadanie potvrdenia o návšteve ambulancie ako potvrdenie alibi. Na základe týchto úvah súd dospel k záveru, že obhajoba obžalovaných nevylúčila faktickú možnosť, že mohli byť páchatelmi skutku. V spojení s priamym usvedčujúcim dôkazom, keď boli za páchatelov označení dvoma osobami, ktoré ich pri skutku videli na vlastné oči, súd považuje ich obhajobu za vyvrátenú v celom rozsahu. Podporným dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaných sú ich vlastné výpovede, z ktorých je evidentné, že obaja klamali, keď tvrdili, že sa poznajú len z videnia, a obžalovaná C. vyslovene uviedla, že mimo C. sa s obžalovaným C. nestretla. Uvedené je vyvrátené trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/38/2009 zo dňa 14. 07. 2009, z ktorého vyplýva, že okrem iného boli obaja obžalovaní odsúdení za prečin podvodu, ktorý rovnakým spôsobom ako aktuálny skutok spoločne spáchali v U. (bod 4 trestného rozkazu). Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok spáchali obžalovaní L. C. a L. C..

Z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/38/2009 vyplýva, že obžalovaný L. C. bol o.i. odsúdený za pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bodoch 7) a 14), kedy dňa 10. 08. 2007 a dňa 20. 12. 2007 v B. sa pod falošnou zámenkou spolu s ďalšou osobou dostal do obydľia poškodených, odlákal ich pozornosť a odcudzil im 30.000,- Sk a 49.000,- Sk. V oboch prípadoch, tak ako pri aktuálnom skutku páchatelia pred poškodeným vybrali 5 tisícikorunovú bankovku, z ktorej požadovali výdavok, aby sa tak dozvedeli, kde majú poškodení uložené peniaze. Medzi týmito skutkami a aktuálne stíhaným skutkom je totožný modus operandi (spôsob spáchania trestného činu), časová nadväznosť, rovnaká pohnútká páchatelia i jeho konanie, pokračovanie v konaní nebolo prerušené oznámením obvinenia, preto súd dospel k záveru, že uvedené 3 skutky, tvoria pokračovací trestný čin. Preto súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/38/2009 vo vzťahu k obžalovanému L. C. vo výroku o vine o pokračovacom prečine krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bodoch 7) a 14) trestného rozkazu, ďalej výrok o úhrnnom treste a nadväzujúce výroky, ktoré zrušením stratili podklad, a znova rozhodol o vine vo všetkých troch skutkoch spoločne, súc viazaný skutkovými zisteniami Okresného súdu Banská Bystrica.

Konanie obžalovaného L. C. súd právne kvalifikoval ako pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný s ďalšou osobou použili lesť, teda vyvolali v poškodených omyl, ktorý im umožnil jednoduchšie sa zmocniť sa cudzej veci, peňazí, ktoré poškodení uchovávali vo svojom obydľi. Závažnejší spôsob konania je bez pochyb daný, nakoľko bez navodenia omylu by poškodení iste obžalovaného a jeho spolupáchatelov do bytu dobrovoľne nevpustili, a práve vniknutie do obydľia so súhlasom poškodených a odvedenie ich pozornosti bolo pre možnosť zmocniť sa peňazí rozhodujúce.

V prípade obžalovanej L. C., ktorá bola tiež trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/38/2009 zo dňa 14. 07. 2009 odsúdená pre prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona a prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bodoch 4) a 6) trestného rozkazu, za čo jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, súd neposudzoval možnosť uloženia spoločného či súhrnného trestu z dôvodu zákonnej prekážky, nakoľko táto sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčila a hľadá sa na ňu, akoby nebola odsúdená.

Pre právnu kvalifikáciu konania obžalovanej L. C. platia rovnaké závery ohľadom prisvojenia si cudzej veci použitím ľsti v zmysle § 138 písm. f) a § 122 ods. 6 Trestného zákona ako v prípade obžalovaného L. C. s tým rozdielom, že v jej prípade sa jedná o samostatný zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona spáchaný jedným skutkom.

Zavinenie obžalovaných súd vyhodnotil podľa kritérií uvedených v § 15 písm. a) Trestného zákona ako priamy úmysel, ktorý vyplýva zo spôsobu spáchania trestného činu, ktorý vyžadoval stratégiu a plánovanie jednotlivých krokov smerujúcich k zmocneniu sa peňazí poškodeného, a aktívne predstieranie neexistujúcich skutočností (vrátenie preplatku), čo vylučuje akúkoľvek inú formu zavinenia ako priamy úmysel.

Obžalovaný L. C. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to vyššie spomenutým trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/38/2009 zo dňa 14. 07. 2009, a to pre pokračovací prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v dvoch skutkoch spáchaných dňa 10. 07. 2007 a 12. 09. 2007 v súbehu s pokračovacím prečinom krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v dvoch skutkoch obsiahnutých do výroku o vine tohto rozsudku, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12. 10. 2010, t.j. skúšobná doba uplynula 12. 10. 2013. O osvedčení v skúšobnej dobe rozhodnuté nebolo, súd prejudiciálne vyriešil, že u obžalovaného plynie z dôvodu tohto trestného stíhania v zmysle § 50 ods. 6 Trestného zákona dvojročná lehota na osvedčenie zo zákona, k čomu doposiaľ nedošlo, a na toto odsúdenie je potrebné prihliadať. V mieste bydliska nebol prejednávaný za priestupok.

Obžalovaná L. C. bola na území Slovenskej republiky 6 krát súdne trestaná pre majetkovú trestnú činnosť, v piatich prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená, a to na základe rozhodnutia súdov o osvedčení v skúšobnej dobe. Naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/177/2009 zo dňa 09. 09. 2009 pre prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 23. 02. 2010. Z dôvodu tohto trestného stíhania sa obžalovaná nemohla osvedčiť zo zákona, keď o osvedčení rozhodnuté nebolo, a dvojročná lehota v zmysle § 50 ods. 6 uplynie až 23. 02. 2014. Preto treba na toto odsúdenie prihliadať. V mieste bydliska nebola prejednávaná za priestupok.

Súd zisťoval pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. U obžalovaného L. C. je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona spočívajúca v tom, že pred spáchaním zbiehajúcej sa trestnej činnosti, za ktorú súd ukladá spoločný trest, viedol riadny život. Z dôvodu asperácie súd neuznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, spočívajúcej v spáchaní viacerých trestných činov, nakoľko táto okolnosť je okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa § 41 odd. 2 Trestného zákona (Stanovisko NS SR č. 1/2011). Je daná prevaha počtu poľahčujúcich okolností nad počtom priťažujúcich v pomere je 1:0.

U obžalovanej L. C. súd nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Rovnako ako obžalovaný L. C. síce spáchala viac trestných činov, čo je podľa § 37 písm. h) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou, avšak bola by v rozpore s § 38 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu zvýšenia trestnej sadzby asperáciou v neprospech obžalovanej použitá dvakrát. Pomer je 0:0.

Pri úvahách o druhu trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestného činu, ktorý spočíval v zneužití dôverčivosti poškodeného, ktorý vzhľadom na svoj vek, spôsob života a zdravotný stav, bol osobou mimoriadne zraniteľnou. Ďalej súd prihliadal na závažnosť ostatných skutkov, za ktoré ukladal spoločný a súhrnný trest, ktoré v prípade oboch obžalovaných mali rovnaký - ľstivý charakter, čo svedčí o tom, že sa nejednalo o ojedinelý exces z riadneho spôsobu života, ale tak L. C., ako aj L. C. sa obdobného konania dopustili opakovane, a to buď spolu alebo v spolupáchatelstve s inými osobami. Uvedené, ako aj postoj obžalovaných k trestnej činnosti, v ktorom absentuje akákoľvek sebareflexia, svedčí o vysokej miere narušenia oboch obžalovaných z hľadiska spoločenských hodnôt, ich konanie súd hodnotí ako vysoko amorálne, a miera ich zavinenia - priamy úmysel, charakteristický v ich prípade naplánovaným predstieraním nepravdivých skutočností pred starým človekom s úmyslom, ho okradnúť v jeho obydli, vyžaduje účinnú ochranu spoločnosti v podobe nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Len takýto druh trestu zohľadňuje zákonné požiadavky uvedené v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

V prípade obžalovaného L. C., ktorého súd odsudzuje za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, bolo potrebné podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona tomuto uložiť spoločný trest odňatia slobody

za všetky 3 čiastkové útoky pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Vzhľadom na zrušenie výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým bol obžalovanému L. C. uložený úhrnný trest odňatia slobody za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keď všetky tieto skutky sú v súbehu s aktuálnym skutkom, ktorý obžalovaný spáchal pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, jedná sa zároveň o trest súhrnný v zmysle poslednej alinei § - u 41 ods. 3 Trestného zákona. Najprísnejším ustanovením pre zbiehajúcu sa trestnú činnosť je ustanovenie § 212 ods. 4 Trestného zákona, ktorého trestná sadzba je 3 až 10 rokov, kedy podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona treba hornú hranicu trestnej sadzby zvýšiť o jednu tretinu na 13 rokov 4 mesiace.

Obžalovaná L. C. sa skutku, ktorý je zločinom, dopustila predtým, ako jej bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/177/2009 zo dňa 09. 09. 2009, ktorým bola odsúdená za prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona za skutok zo dňa 18. 06. 2007, ktorý je v súbehu s aktuálnym skutkom, preto jej súd podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody za oba skutky zohľadňujúc závažnosť oboch, keď aj skutok obsiahnutý v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky tiež vykazuje známky ľstivého konania. Trestná sadzba odňatia slobody je v jej prípade totožná s trestnou sadzbou obžalovaného L. C., tiež zvýšená o jednu tretinu z hornej hranice z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, a to 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/177/2009 a nadväzujúce výroky, ktoré zrušením stratili podklad.

Súd dospel k záveru, že pri úvahách o výmere trestu možno k oboj obžalovaným pristupovať rovnako, nakoľko sa dopustili trestného činu v spolupáchatelstve, obžalovaného súd odsudzuje za 5 skutkov a obžalovanú za 2, táto však má preukázateľné sklony k majetkovej trestnej činnosti, nakoľko za ňu bola opakovane odsúdená, aj keď má predchádzajúce odsúdenia zahladené. Vzhľadom na odstup času od spáchania skutkov, ku ktorým došlo pred 5 až 6 rokmi, súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaných a ochranu spoločnosti postačí uloženie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby.

Žiaden z obžalovaných nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ich súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V adhéznom konaní si poškodený V. B. uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 47.000,- Sk (1.560,11 €), ktorý jeho smrťou prešiel na jeho právnych nástupcov, ktorými sú podľa osvedčenia o dedičstve V. B. ml. a I. F.. Opodstatnenosť nároku na náhradu škody čo do dôvodu a výšky je daná výsledkami dokazovania viny obžalovaných, preto ich súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť škodu právnym nástupcom poškodeného V. B., a to spoločne, t.j. plnením jednému z oprávnených poškodených zaniká povinnosť plniť druhému z poškodených.

Z dôvodu zrušenia výroku o vine v bodoch 7) a 14), treste a náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/38/2009, súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona prevzal do rozsudku výroky o náhrade škody z trestného rozkazu, ktoré mali podklad v zrušenom výroku o vine.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Malacky.